

การศึกษาอำนาจสอบสวนคดีอาญาของพนักงานฝ่ายปกครองในส่วนภูมิภาค¹

ณภัฏ เพ็งเกร็ด²

จากการศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาอำนาจสอบสวนคดีอาญาของพนักงานฝ่ายปกครองในส่วนภูมิภาค มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงแนวคิดและทฤษฎีของการสอบสวนคดีอาญา อำนาจสอบสวนคดีอาญาของพนักงานฝ่ายปกครอง มาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวกับการสอบสวนคดีอาญาของพนักงานฝ่ายปกครอง และความเป็นไปได้ในการปรับปรุง แก้ไขกฎหมาย หรือระเบียบที่เกี่ยวข้องกับพนักงานสอบสวนคดีอาญา ในส่วนของผู้มีอำนาจทำการสอบสวนคดีอาญาและอำนาจในการสอบสวนคดีอาญา ซึ่งทำให้ผู้ศึกษาได้รับความรู้ความเข้าใจว่าอำนาจการสอบสวนคดีอาญาของพนักงานฝ่ายปกครองในส่วนภูมิภาค

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีของการสอบสวนคดีอาญา พบว่า ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาให้ความหมายของคำว่า “พนักงานสอบสวน” หมายความว่าเจ้าพนักงานซึ่งกฎหมายให้มีอำนาจและหน้าที่ทำการสอบสวน “พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ” หมายความว่าเจ้าพนักงานซึ่งกฎหมายให้มีอำนาจและหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ให้รวมทั้งพัสติ เจ้าพนักงาน กรมสรรพสามิต กรมศุลกากร กรมเจ้าท่า พนักงานตรวจคนเข้าเมือง และเจ้าพนักงานอื่น ๆ ในเมื่อทำการอันเกี่ยวกับการจับกุมปราบปรามผู้กระทำความผิดกฎหมายซึ่งตนมีหน้าที่ต้องจับกุมหรือปราบปราม และ “พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่” ในส่วนประเภทของพนักงานฝ่ายปกครองตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แบ่งพนักงานสอบสวนออกเป็น 2 ฝ่าย คือ พนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจ และพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง โดยพนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจจะมีเขตอำนาจสอบสวนได้ทั่วราชอาณาจักรในทุกประเภทคดีแต่พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองจะมีอำนาจสอบสวนเฉพาะความผิดอาญาบางประเภทในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ตามกฎกระทรวงกำหนดการสอบสวนความผิดอาญาบางประเภทในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร โดยพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง พ.ศ. 2554 โดยที่ผู้ว่าราชการจังหวัดนายอำเภอไม่สามารถเข้าไปสอบสวนคดีอาญาทั่วไปของตำรวจ เว้นแต่เป็นนโยบายข้อสั่งการของกระทรวงมหาดไทยที่กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนคดีวิสามัญฆาตกรรมให้นายอำเภอเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนในคดีเกี่ยวกับป่าไม้และทรัพยากรของชาติ และคดีทั่วไปที่ประชาชนร้องขอความเป็นธรรมเพื่อเป็นที่พึ่งอำนาจความเป็นธรรมแก่ประชาชน ซึ่งพนักงานฝ่ายปกครอง

¹บทความนี้เรียบเรียงจากการค้นคว้าอิสระ เรื่อง การศึกษาอำนาจสอบสวนคดีอาญาของพนักงานฝ่ายปกครองในส่วนภูมิภาค โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือรองศาสตราจารย์ ดร.ปวิศร เลิศธรรมเทวี และคณะกรรมการสอบ คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรีดา โชติมานนท์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ปภาศรี บัวสวรรค์

²นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต (ส่วนภูมิภาค) คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

กับตำรวจได้ปฏิบัติราชการร่วมกันตามข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ. 2523 สำหรับ

จากการศึกษาอำนาจสอบสวนคดีอาญาของพนักงานฝ่ายปกครองในส่วนภูมิภาคในครั้งนี้ ผู้เขียนได้ทำการศึกษาอำนาจในการดำเนินคดีอาญาของพนักงานฝ่ายปกครอง โดยการดำเนินคดีอาญานั้นเป็นการดำเนินคดีอาญาโดยรัฐ ในระบบการดำเนินคดีอาญาแบบกล่าวหา ซึ่งมีการกำหนดให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองและฝ่ายตำรวจเป็นผู้มีอำนาจดำเนินคดีอาญาในชั้นเจ้าพนักงานในชั้นตอนต่าง ๆ ตามกฎหมายกำหนดโดยขั้นตอนการสอบสวนความผิดอาญานั้นเป็นขั้นตอนที่สำคัญของกระบวนการยุติธรรม ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการตรวจสอบความจริงตามขอบเขตอำนาจที่กฎหมายกำหนดไว้ ซึ่งกระบวนการดำเนินคดีอาญาได้บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาแล้วนั้น อย่างไรก็ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเป็นเพียงการวางหลักการกว้าง ๆ เช่น การกำหนดวิธีการสอบสวน กำหนดหลักเกณฑ์เรื่องของพยานหลักฐาน และสิทธิต่าง ๆ ของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ต้องหาเท่านั้น ไม่ได้มีการกำหนดรายละเอียดการปฏิบัติของเจ้าพนักงานและวิธีการดำเนินการของเจ้าพนักงานไว้อย่างชัดเจนมากนัก

นอกจากนี้ ผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญา ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้บัญญัติให้เจ้าพนักงานจากหลายหน่วยงานเป็นผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญา ได้แก่ พนักงานฝ่ายปกครอง ตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ปลัดอำเภอ นายตำรวจยศตั้งแต่นายร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่า แต่ไม่ได้กำหนดรายละเอียดว่าผู้ใดมีอำนาจสอบสวนคดีอาญา ประกอบกับมีการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม การจัดส่วนราชการใหม่ ซึ่งมีความแตกต่างจากเมื่อครั้งบัญญัติประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ดังนั้น จึงทำให้หน้าที่และความรับผิดชอบของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการสอบสวนคดีอาญาเปลี่ยนแปลงไป

ทั้งนี้ นับแต่มีการประกาศใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญานั้นผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญาเปลี่ยนแปลงกลับไปกลับมาระหว่างพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองและพนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจอยู่หลายครั้งด้วยกัน โดยเริ่มจากการให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองเท่านั้นเป็นผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญา ต่อมาได้มีการปรับเปลี่ยนให้พนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจเป็นผู้มีอำนาจสอบสวนเพียงฝ่ายเดียว ในช่วงระยะเวลาที่มีการปรับเปลี่ยนผู้มีอำนาจสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา จนกระทั่งปัจจุบันพนักงานฝ่ายปกครองและฝ่ายตำรวจเป็นผู้มีอำนาจสอบสวนร่วมกัน เพียงแต่ให้พนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจเป็นผู้มีอำนาจสอบสวนความผิดอาญาที่มีโทษทางอาญาในทุกลักษณะคดี ส่วนของพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองมีอำนาจหน้าที่ที่สอบสวนความผิดอาญาได้ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยระเบียบการสอบสวนคดีอาญาประเภทอื่น

ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2520 และกฎกระทรวงมหาดไทย กำหนดการสอบสวนความผิดอาญาบางประเภทในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร โดยพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง พ.ศ. 2554 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2555 เท่านั้น แต่การสอบสวนความอาญาของพนักงานฝ่ายปกครองนั้นมิใช่เป็นการตัดทอนอำนาจการสอบสวนของฝ่ายตำรวจแต่อย่างใด อย่างไรก็ตาม แม้ว่าการกำหนดการ

สอบสวนความผิดอาญาบางประเภทในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร โดยพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง เพื่อให้สอดคล้องกับภารกิจของกระทรวงมหาดไทยในการรักษาความสงบเรียบร้อย อำนาจความเป็นธรรม และให้การบังคับใช้กฎหมายตามภารกิจเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยไม่อาจที่จะแบ่งแยกออกจากกันได้ ตามประเภทหรือลักษณะแห่งคดีจึงทำให้มีปัญหาเกี่ยวกับการสอบสวนความผิดอาญาหมายประการ ดังนี้

1. รูปแบบการสอบสวนคดีอาญา ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ได้บัญญัติไว้เพียงหลักการในการสอบสวนความผิดอาญาเท่านั้น ในส่วนของรายละเอียดในการดำเนินการสอบสวน กระทรวงมหาดไทยและสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นผู้วางระเบียบ ข้อบังคับ ให้สอดคล้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของแต่ละหน่วยงานให้เกิดความชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้กำหนดรูปแบบการสอบสวนคดีอาญาได้ตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 8 โดยมีการแบ่งออกเป็นหมวดหมู่ เช่น การแจ้งความ การสอบสวน การออกหมายอาญา การควบคุมผู้ต้องหา และได้มีคำสั่งเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกในคดีอาญา วิธีการทำสำนวนการสอบสวนและมาตรการควบคุม ตรวจสอบ เร่งรัดการสอบสวนคดีอาญา ซึ่งเป็นการกำหนดรูปแบบการสอบสวนคดีอาญา ในส่วนของกระทรวงมหาดไทย กำหนดรูปแบบการสอบสวนคดีอาญาไว้ในข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยระเบียบเกี่ยวกับการสอบสวนคดีอาญา และแนวทางการสอบสวนคดีอาญา ซึ่งเป็นแนวทางที่ใช้ในการสอบสวนคดีอาญาของตำรวจ เช่นเดียวกัน

ดังนั้น ด้วยจุดมุ่งหมายที่จะให้พนักงานฝ่ายปกครองเป็นผู้มีอำนาจในการสอบสวนคดีอาญา ให้เกิดความรวดเร็ว อำนาจความสะดวก ความเป็นธรรม และเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินคดีอาญาจึงไม่อาจเกิดขึ้นได้ตามจุดมุ่งหมายดังกล่าว

2. ผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญาของพนักงานฝ่ายปกครอง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา บัญญัติให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ปลัดอำเภอ และข้าราชการตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ นายร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่า นายร้อยตำรวจตรีเป็นผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญานั้น สำหรับในเขตกรุงเทพมหานครผู้มีอำนาจสอบสวน ได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งกำหนดไว้อย่างชัดเจน แต่ในส่วนเขตอื่นนอกจากกรุงเทพมหานครพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองเป็นผู้มีอำนาจสอบสวนความผิดอาญาบางประเภทได้ตามกฎกระทรวงกำหนดความผิดอาญาบางประเภทในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร แต่มิได้มีการตัดอำนาจการสอบสวนของฝ่ายตำรวจแต่อย่างใด

ดังนั้น การกำหนดให้ผู้มีอำนาจสอบสวนโดยพนักงานสอบสวนหลายองค์กรในฐานะความผิดเดียวกันและในเขตอำนาจสอบสวนเดียวกัน อาจทำให้เกิดการดำเนินคดีซ้ำหรือซ้อนกันในความผิดเดียวกัน และในเขตอำนาจสอบสวนเดียวกัน ซึ่งอาจกระทบ กระเทือนต่อสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ต้องหาที่ถูกดำเนินคดีดังกล่าวได้

3. ความพร้อมของพนักงานฝ่ายปกครอง ในการดำเนินคดีอาญาให้มีประสิทธิภาพนั้นพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองทุกคนต้องมีความพร้อม และพร้อมในด้านสถานที่ เนื่องจากว่าการสอบสวนเป็นอำนาจหน้าที่ที่กระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชน ดังนั้นพนักงานฝ่ายปกครองต้องเป็นเจ้าพนักงานที่มีความรู้ความสามารถโดยเฉพาะ และผ่านการฝึกอบรมสะสมประสบการณ์มาเป็นอย่างดี ด้านสถานที่ที่ใช้ในการสอบสวนนั้นต้องจัดให้มีความเหมาะสมในการสอบสวนและสถานที่ควบคุมผู้ต้องหา ในกรณีที่ต้องควบคุมผู้ต้องหาระหว่างสอบสวน ด้วยพนักงานฝ่ายปกครองมีภารกิจหลักในทางปกครอง กล่าวคือ การทำนุบำรุงรักษา การรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงภายในประเทศ การอำนวยความสะดวก การปกครองท้องที่ การอาสารักษาดินแดน และการทะเบียนเพื่อให้ประชาชนมีความมั่นคงปลอดภัย ได้รับบริการที่สะดวก รวดเร็ว และให้เกิดความสงบสุขในสังคมอย่างยั่งยืน มีหน้าที่ทั้งทางที่กฎหมายบัญญัติไว้มากมาย การสอบสวนเป็นเพียงแขนงหนึ่งที่ต้องการศึกษาเท่านั้น และสถานที่ทำการสอบสวนของพนักงานฝ่ายปกครองให้เป็นที่ทำกรำเออประจำแต่ละอำเภอ ไม่ได้จัดให้มีห้องสอบสวนเป็นการเฉพาะแต่อย่างใด นอกจากนี้ การควบคุมผู้ต้องหาระหว่างการสอบสวน และต้องควบคุมตัวในสถานที่ที่จัดไว้เป็นการเฉพาะ ทว่า ณ ที่ทำการอำเภอทุกแห่งไม่มีสถานที่ควบคุมผู้ต้องหาแต่อย่างใด ในขณะที่สถานีตำรวจมีสถานที่ควบคุมผู้ต้องหา

จากการศึกษาทำให้ทราบว่ามาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการสอบสวนคดีอาญาของพนักงานฝ่ายปกครอง พบว่า ระบบกฎหมายในแต่ละประเทศมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับวิวัฒนาการและความเหมาะสมของขนบธรรมเนียมประเพณี ส่งผลให้การให้การดำเนินคดีอาญาในแต่ละประเทศแตกต่างกันเหมาะสมของขนบธรรมเนียมประเพณี ส่งผลให้การดำเนินคดีอาญาในแต่ละประเทศแตกต่างกันออกไป อย่างไรก็ดี หากแบ่งระบบกฎหมายที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน โดยพิจารณาถึงรูปแบบการใช้กฎหมายแล้ว แบ่งออกได้เป็น 2 ระบบ คือ ระบบกฎหมายซีวิลลอว์ (Civil Law) และระบบกฎหมายคอมมอนลอว์ (Common Law) โดยระบบกฎหมายซีวิลลอว์ เป็นระบบกฎหมายที่วิวัฒนาการมาจากชาวโรมัน ลักษณะที่สำคัญคือการรวบรวมกฎหมายที่สำคัญและทำเป็นประมวลกฎหมาย เป็นการรวบรวมบทบัญญัติเรื่องเดียวกันเข้าไว้ด้วยกัน จัดแบ่งหมวดหมู่ นอกจากนี้ ยังมีการตราพระราชบัญญัติในการบังคับใช้โดยเฉพาะ การใช้กฎหมายนั้นยึดถือตามหลักการและเหตุผลของกฎหมายลายลักษณ์อักษรเป็นหลัก แล้วนำไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับกรณี ประเทศที่ใช้ระบบกฎหมายนี้ได้แก่ ประเทศกลุ่มภาคพื้นที่ยุโรป เช่น ฝรั่งเศส เยอรมัน และประเทศในแถบเอเชีย เช่น ญี่ปุ่น ไทย เป็นต้น และระบบกฎหมายคอมมอนลอว์ เป็นระบบกฎหมายที่มีแหล่งกำเนิดและวิวัฒนาการมาจากประเทศอังกฤษ โดยลักษณะที่สำคัญ คือกฎหมายเกิดขึ้นโดยหลักกฎหมายจากคำพิพากษา (Precedent) ซึ่งศาลต้องผูกพันตามแนวคำพิพากษาเป็นบรรทัดฐานโดยเหตุผลที่ว่า ข้อเท็จจริงอย่างเดียวกัน ย่อมต้องได้รับการปฏิบัติอย่างเดียวกัน ส่วนกฎหมายที่เกิดขึ้นจากการบัญญัติของฝ่ายนิติบัญญัติหรือจารีตประเพณีจะเป็นกฎหมายในลำดับรอง และศาลจะเป็นผู้ตีความขอบเขตและการบังคับใช้กฎหมาย ปัจจุบันประเทศที่ใช้ระบบกฎหมายไม่เป็นลายลักษณ์อักษร ได้แก่ สหรัฐอเมริกา อังกฤษ

จากการศึกษาค้นคว้าอำนาจสอบสวนคดีอาญาของพนักงานฝ่ายปกครองในส่วนภูมิภาค ผู้ศึกษาพบว่า มีข้อเสนอแนะ คือ

1. พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองและฝ่ายตำรวจควรเป็นผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญาโดยตรง แต่ไม่ควรแบ่งแยกอำนาจในการสอบสวนอย่างอิสระจากกัน โดยไม่มีการประสานการปฏิบัติต่อกัน เนื่องจากว่าในการดำเนินคดีชั้นของเจ้าพนักงานนั้นอยู่ในระดับเดียวกันไม่จำเป็นต้องมีการแยกจากกัน ดังนั้น ทั้งหน่วยงานของพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองและพนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจที่ดำเนินการในส่วนนี้ ต้องดำเนินการโดยอาศัยอำนาจของรัฐผ่านผู้มีอำนาจในการสอบสวนคดีทั้งสองฝ่าย

2. การกำหนดผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญานั้น ต้องมีความชัดเจน ในความผิดอาญาฐานเดียวกัน หรือความผิดอาญาลักษณะเดียวกัน จึงไม่ควรให้มีผู้มีอำนาจสอบสวนหลายหน่วยงาน เพื่อป้องกันมิให้เกิดการดำเนินคดีอาญาซ้ำ หรือการซ้อนกันของการดำเนินคดี เพื่อไม่ให้กระทบกระเทือนต่อผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ต้องหาได้ ดังนั้น แนวทางในการกำหนดผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญาเห็นควรกำหนดตามลักษณะของสภาพภูมิประเทศในแต่ละพื้นที่ กล่าวคือ ในส่วนของภูมิภาคหรือพื้นที่อยู่ห่างไกลจากตัวเมืองพนักงานฝ่ายปกครองในพื้นที่รับผิดชอบเป็นผู้มีความพร้อมความชำนาญ ต่อความเป็นไปได้ในการสอบสวนคดีมากกว่า และกำหนดให้ฝ่ายปกครองนั้นสอบสวนมีอำนาจสอบสวนคดีอาญานั้น ๆ สำหรับในเขตเมืองหรือชุมชนควรกำหนดให้ฝ่ายตำรวจที่มีความพร้อมมากกว่าเป็นผู้มีอำนาจในการสอบสวน เพื่อให้เทียบเคียงกับการกำหนดผู้มีอำนาจสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาฝรั่งเศสต่อไป

3. ควรออกกฎกระทรวงเป็นการแก้ไขข้อจำกัดและเพิ่มอำนาจการสอบสวนคดีอาญาของพนักงานฝ่ายปกครอง จากเดิมที่กำหนดในกฎกระทรวง จำนวน 16 ฉบับ ให้อำนาจพนักงานฝ่ายปกครองตามพระราชบัญญัติอื่น ๆ เพิ่มอีก จำนวน 46 ฉบับ

4. ควรให้พนักงานอัยการเป็นผู้ควบคุมการสอบสวนคดีอาญาจากการสอบสวนคดีอาญาของพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองและพนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจ เพื่อสร้างความเชื่อมโยงประสานระหว่างหน่วยงานทั้งสามฝ่ายอย่างชัดเจน ทั้งนี้ พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองและพนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจที่มีอำนาจสอบสวนคดีอาญาจำเป็นต้องรายงานการสอบสวนคดีอาญาที่เกิดขึ้นต่อพนักงานอัยการเท่าที่สามารถกระทำได้ และให้พนักงานอัยการเข้าควบคุมการสอบสวน และมีอำนาจพิจารณาอนุญาตให้ผู้มีอำนาจสอบสวนทำแทนได้

5. ควรมีการจัดตั้งองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่ในการสอบสวนคดีอาญาขึ้นใหม่ที่มีความเป็นอิสระแยกผู้มีอำนาจและหน้าที่ในการสอบสวนคดีอาญาเพื่อให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองโดยเฉพาะทั้งพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองและพนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมด้านสถานที่ในการสอบสวน ควบคุม ตลอดจนเครื่องมืออุปกรณ์ที่จำเป็นในการสอบสวนให้เป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต่อไป

เอกสารอ้างอิง

สันติ ผิวทองคำ. “ระบบสอบสวนคดีอาญาในบทบาทพนักงานสอบสวนที่เหมาะสมกับประเทศไทย.”

วารสารนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 50, 3 (กันยายน 2564): 314.

สำนักงานการสอบสวนและนิติการ, กรมการปกครอง. คู่มือการสืบสวนสอบสวนของพนักงานสอบสวนฝ่าย

ปกครอง. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อสาธิตศึกษาดินแดน กรมการปกครอง, 2554.

หยุด แสงอุทัย. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป. แก้ไขปรับปรุงโดย สมยศเชื้อไทย กรุงเทพมหานคร:

สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2555.

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. 2477.

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2548.

กฎกระทรวงมหาดไทย กำหนดการสอบสวนความผิดอาญาบางประเภทในจังหวัดอื่นนอกจาก กรุงเทพมหานคร โดยพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2555.